

[בס"ד. פורים, ה'תשי"א*]

וקבל היהודים את אשר כו' ומקשה הרבי דנפלא הדבר כו' ובזמן הגלות כו' ובפרט זמן המן שהייתה הגזרה כו' ואז דוקא קיימו מה שקבלו כבר. ומתרץ שאז היו במסנ"פ כל השנה. והנה למה נצרך דוקא לעבודה במסנ"פ כדי לקיים את אשר החלו כבר, יש להקדים ביאור ענין את אשר החלו שקאי על זמן מ"ת, שהחידוש במ"ת הי' כידוע נתינת התומ"צ בגשמיות דוקא, היינו לבטל הגזירה דבני רומי לא ירדו כו', ולכן ניתנו לנשמות בגופים דוקא בחבורם יחד. וגם בתומ"צ צ"ל חבור ענין הגשמי שבזה והרוחניות, היינו שעושהו מצוה, וג"ז רק אחרי הזיכוך בגלות. ולכן גם בקיום התומ"צ יש כמה אופנים, והראשיים שעושה התומ"צ במצות אנשים מלומדה בלא חיות או שלא לשמה ע"מ שיעשוני רב וכיו"ב שאי"ז חיות, או פחד אלק' שאי"ז חיות אלא אדרבה צמצום וכיוץ. ב' שעושה הנ"ל מפני אהבת הוי' בחיות גדול שזהו מצד נשמתו שמתפשטת ומתגברת, שבכלל זהו עבודה מפני הטבע או הרגל שנעשה טבע או עבודה שע"פ טו"ד, ויש גם למע' מן הטו"ד שאינו מציאות בפ"ע אלא שרוצה לקיים רצון הבורא. והנה ע"ד חילוקים אלו ישנם גם בתורה עצמה. תורה כדי לדעת את המעשה, שזהו דוקא התכלית, ובמילא יש בזה הגבלות, הל' חג בחג וכיו"ב, ודוקא בארבעא מתנינן. לימוד התורה לעצמו אשר אז באהבתה ישגה תמיד מפני מעלתה מצ"ע עכ"פ ע"פ טו"ד. ולמעלה מכהנ"ל לשמה באמת לשם התורה, היינו למעלה מטו"ד, שאז מחבר ג"כ התורה דמחכ' נפקת לשרשה בקב'. וע"י מה יוכל להיות זה ג"כ ע"י שמראה בעצמו כן שמסנ"פ. וצ"ל תמיד התחברות התורה במקורה, דהנה לכאורה אפ"ל

(* המאמר שלפנינו — נעתק מגוכתי"ק אדמו"ר שליט"א, שהתחיל לרשמו בעצמו, ולא סיים רשימתו. המאמר בשלימותו כפי שהוגה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א נדפס לקמן ע' נד ואילך.